

трѣба да помыслимы че утивамы да ся исправимы прѣдъ Бога. Къту приближимы до цѣрковны-тѣ врата да си смѣквамы шляпкы-тѣ; щомъ влѣземы въ цѣрквѣ, да ся поклонимы на опрѣдѣленно-то мѣсто, а че послѣ да си утидемы тихо на мѣсто-то, гдѣ-то си стоимы обычаино. Къту ся въспремы на това мѣсто, да стоимы до отпустъ съ голѣмѣ тишинѣ и мълчаніе; да слушаемы внимателно Божественно-то чтеніе; да размыслямы у себя-си всичкы-тѣ си грѣхове и да ся молимы Богу въ ума си да но ны прости, управи на добръ пѣть и да но ны удостои за негово-то опрѣдѣленіе.

Отсвѣнь въ Святаѣ Недѣлѣ и другы-тѣ праздницы, мы трѣба да ся молимы Богу и всѣкой день: Сутрына когато ставамы, и вѣчяръ кога-то си лѣгамы у кѣщи прѣдъ Святыя Божій образъ. Или и на поле-то ако смы се трѣба срѣщу истокъ да ся молимы Богу.

У кѣщи трѣба да ся молямы Богу, всички скупомъ, или всѣкой чѣстно. Къту ся исправимы прѣдъ Божія образъ (икона), да ся прѣкрѣстимы тры пѣти съ изрѣченіе-то: **Бо има Отца, и Сына и Свѣтаго Дѣха, аминь.** Послѣ къту оставимы всичкы-тѣ земны работы, и къту си съберемы распилены-тѣ мысли, да ги възнесемы къмъ Бога, и да почнемы тогыва внимателно съ сладко-глаголивый-си языкъ така: